

Ad lamaens stejle stier

Hans Erik Rasmussen er en **usentimental og respektfuld rejsende** i Peru.

REJSEBOG

Hans Erik Rasmussen: Ad lysende stier. Rejser i Peru (Møllen, 292 sider, 248 kroner).

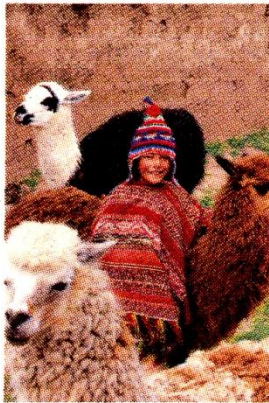
I hvilke afsides bjerge frygter bønderne, at hvide mennesker vil dræbe dem for at suge fedtet af dem? At de hvide og deres hjælpere bærer gule regnfrakker, maskingeværer og identitetskort udstedt af præsidenten, og at det fedt, de suger ud af deres ofre, bliver brugt i medicinal- og kosmetikindustrien, så overskuddet af salget kan nedbringe landets udlandsgæld?

Hans Erik Rasmussen tager læseren med til en verdensdel, vi ikke hører meget om i Danmark. Og nej, det er ikke Afrika. En bonde nægter at huse Hans Erik med bemærkningen: »Jeg kender europæere. Francisco Pizarro kom også fra Europa. Han dræbte mange og ødelagde Peru«.

Hans Erik Rasmussens ligefremme humor, gode sprogkundskaber og Kiplingske

drive skaffer ham dog gode venner overalt, hvor han kommer frem. Han har tabt sit hjerte til Sydamerika, og i bogen 'Ad lysende stier' fortæller han veloplagt fra fem forskellige rejser til Andesbjergene siden 1997. Bogen placerer sig imellem hans tidligere udgivne rejseguides, undervisningsbøger og rejseberetninger fra kontinentet. Til hest, til fods, med lamaer som pakdyr, i bil og bus opsøger Hans Erik indianerne helt derude, hvor kondorerne vender og Amazonas udspringer. Læseren får præcise iagttagelser om indianernes liv, som det leves i dag, spændt ud mellem de gamle historier om inkærnes kamp med spanierne, den grusomme tid med Den Lysende Sti, stadig levende indiansk kultur og det store håb om at komme til byen og få del i den moderne tilværelse.

INDIANERPIGEN Ana flytter i et af bogens første afsnit fra en fattig landsby helt oppe på den karrige højslette ned til Cuzco. I bogens slutning syv år senere genser Hans Erik

PÅ HØJSLETTEN.

Forfatteren opsøger indianerne helt derude, hvor kondorerne vender. – Foto: Bo Dahlin

del er Hans Erik og hans ven Calles rejse gennem Den Lysende Stis område. De rejser, mere end ti år efter at den terroristiske

Ana, nu en ung kvinde med uddannelse, som fuldstændig har lagt landsbyen bag sig. Hans Erik glæder sig på hendes vegne. Bogen idealiserer ikke indianertilværelsen, og jeg kan vældig godt lide, at Hans Erik formår at kombinere en robust mangel på sentimentalitet med respekt for indianerne.

Bogens måske mest spændende del er Hans Erik og hans ven Calles rejse gennem Den Lysende Stis område. De rejser, mere end ti år efter at den terroristiske

maoistorganisation blev nedkæmpet af den peruanske hær i en beskidt og brutal kampagne. Højlandets beboere blev udsat for uhyrlige overgreb fra begge sider, og Hans Erik møder en befolkning i de afsides landsbyer, der stadig er dybt traumatiseret. Her ville jeg godt høre mere.

HANS ERIK Rasmussen har en lang forhistorie i Sydamerika, som læseren får serveret i små glimt. Men bogens ærinde er ikke en personlig udviklingshistorie. Kun i den sidste korte del dukker forfatterens familie op i skikkelse af den kække otteårige datter, som følger sin far på vandreturen ad Inkastien til Machu Pichu.

Vi har brug for bøger som Hans Erik Rasmussens. Der er ikke for meget litteratur om Sydamerika på dansk, og hans uforfærdede rejser i Andesbjergene kan inspirere og opmuntre enhver læser, uanset hvor på kloden man drømmer sig hen.

HJALTE TIN
boger@pol.dk